IVBILEVM

MI

S. D. N. D. PAVL

DIVINA PROVIDENTIA PAPAE V

Ad diuinam opem initio ſui Pontificatus pro ſalutari Catholicæ Eccleſiæ regimine, & præſentibus neceſsitatibus implorandum.

ROMAE

Ex Typographia Reuerendæ Cameræ Apoſtolicæ. M.D.C.V

PAVLVS EPISCOPVS
SERVVS. SERVORVM. DEI

Vniuerſis Chriſtifidelibus ad quos præſentes literæ peruenerint, ſalutem, & Apoſtolicam benedictionem.

QVod in omni vita ſummis votis à totius bonitatis auctore Deo ſemper
optauimus, vt vniuerſæ cogitationes, & actiones noſtræ à ſingulari eius
benignitate profectæ, in viam æterni beneplaciti ſui dirigerentur, &
non ad alicuius priuati, vel temporalis boni commoditatem, ſed ad
communis, & æternæ beatitudinis felicitatem diuina fauente gratia
perducerentur; id hoc tempore, quo immenſa illius largitas, cuius *S. Leo I.*
voluntas potentia, cuius opus miſericordia eſt, nos nihil eiuſmodi *ſerm. 2. de*
cogitantes, in hoc ſupremo dignitatis Apoſtolicæ gradu, nullis noſtris *Natiuitate Domini.*
meritis, ſed ſola miſeratione ſua, & admirabili prouidentia collocauit, ſuppliciter ab eo po-
ſtulandum duximus, vt in difficillimo munere obeundo virium noſtrarum imbecillitatem, au-
xilij ſui virtute ſuſtentare, ac tueri velit. Cum enim in ea curarum mole, in qua verſamur,
tum ob rerum quæ nos circumdant multitudinem, tum ob negotiorum, quibus vrgemur
difficultatem, planè cognitum non habeamus, quo gradiamur, & vnde initium ſumamus, aut
quid agere debeamus, id nobis conſilij ſupereſt, atq; hoc ſolum habemus reſidui, vt oculos *2. Paralip.*
noſtros ad eum dirigamus, qui tunc maximè, cum opus eſt, ſummis in difficultatibus ſuper *20.*
domum Dauid, hoc eſt ſuper nos, & ceteros Eccleſiarum moderatores, ac ſuper habitato- *Zachar. 12*
res Hieruſalem, videlicet ſuper fideles, ac ſubditos populos, non ſolum orationis, & precum *& ibi San-*
dona, quibus petita impetrentur, placabilis, & benignus effundit, ſed cæleſtis etiam gratiæ *ctus Hier.*
ſuæ ſpiritum, ac virtutem elargitur, qua nos imprimis Catholicam Romanam Eccleſiam
ceterarum Matrem, & Magiſtram, ſanctè, & feliciter regere, & qui in partem ſolicitudinis
nobiſcum vocati ſunt, ceteras quoq; Eccleſias benè adminiſtrare, ac tandem deſiderata bo-
na conſequi, & rectè omnia perficere valeamus. Magna eſt enim vis concordis, & perſeueran- *ex S. Io Chry.*
tis orationis, præſertim cùm, & ij, qui ceteris præſunt, igne perfectæ caritatis incenſi, apud *hom. 4. in epiſ.*
Deum pro populo intercedunt, & qui ſuperioris imperio parent, vnanimes in ſpiritu humi- *2. Pauli ad*
litatis, & in animo contrito pro ſuo Duce, ac Rectore deprecantur; nihilq; adeo eſt, quod *Theſſal. ſuper*
fideles (ſi conuertantur ad Deum in corde perfecto, & proſternant preces ſuas in conſpectu *illa verba, De*
eius) communibus votis tandem non obtineant, & iam impetratum diutius non conſeruent. *cetero fratres*
Sic olim Deus Salomoni in ipſo regni ſui exordio ſapientiam per orationem poſtulanti ad *orate pro nobis.*
diſcernendum iudicium, dedit cor ſapiens, & intelligens: Sic Beatum Petrum Apoſtolorum
Principem, & Chriſti in terris Vicarium oratio, quæ ab Eccleſia ſine intermiſſione pro eo fie- *3. Reg. 3.*
bat, eripuit de manu Hærodis, & de omni expectatione plebis Iudæorum: & Chriſtus Do- *Act. 12.*
minus, dum cum hominibus conuerſaretur, Apoſtolis ſuis dixit, Quicquid petieritis Patrem *Ioan. 6.*
in nomine meo, dabit vobis; Et ſi duo ex vobis conſenſerint ſuper terram, de omni re, quam- *Matth. 18*
cunq; petierint, fiet illis à Patre meo, qui in cœlis eſt. Iure igitur optimo nos, qui nihil aliud
in adminiſtratione vniuerſalis Eccleſiæ nuper nobis commiſſa ſpectare debemus, quàm ipſius
Eccleſiæ Catholicæ ſalutem, Chriſtianorum Principum pacem, totiusq; Orbis Chriſtiani
tranquillitatem, vt in hoc onere arduo, atq; grauiſſimo ſuſtinendo, ijs, quæ cupimus, &
quibus maximè indigemus, præſidijs à Deo, qui poſtulantibus à ſe ſapientiam dat omnibus *Ep. Iac. 1.*
affluenter (vt confidimus) adiuuemur, hoc noſtri Pontificatus initio, pium, & laudabilem,
nonnullorum Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum morem, hac in re ſecuti, ad
communem totius populi Chriſtiani deprecationem, indictis ea de cauſa per Catholicum Or-
bem ſupplicationibus, & ſalutaribus Indulgentijs promulgatis primo quoq; tempore confu-
giendum eſſe decreuimus. Hæc enim vna eſt, & communis illa populi Chriſtiani oratio,
quæ concordibus omnium fidelium voluntatibus, per veræ pœnitentiæ remedium cum ieiu- *Ex S. Io.*
nio, & eleemoſyna coniunctum, in primis hominum mentes à vitijs purgat, tum ſubleuat ad *Chryſ.*

cæleſtia, & ad ſalutem, ac vitam æternam dirigit; deſiderata deinde dona ex Deo bonorum omnium fonte deducit; ipſos deniq; homines ad illa conſequenda capaces, & dignos efficit. Quamquàm nos ad hanc deliberationem ineundam non ideo ſolum adducimur, quòd Eccleſiæ gubernaculis manum admoturi, præcipuo quodam diuini numinis auxilio præmuniri cupiamus, ſed quod exiſtimemus hoc tempore idipſum ad communem Dominici gregis incolumitatem pertinere, quodq; Catholicæ Eccleſiæ, & Chriſtianæ Reipublicæ in ſummis difficultatibus conſtitutæ admodum ſalutare, atq; proficuum fore iudicemus. Immaniſſimus enim Turcarum tyrannus, perpetuus Chriſtiani nominis hoſtis inſana illa dominandi libidine, qua Orbis imperium temerè iam ſibi deſpondit excæcatus, ac ſummo Chriſtianæ Religionis odio incenſus, innumeras clades non modò finitimis populis erumpendo, ſed remotis quoq; gentibus omnia inuadendo iamdiu attulit: Superioribus verò annis, ſæuo, diuturnoq; bello in Hungariam excitato, licèt aliquot ibi egregias Ciuitates, & loca inſignia, quæ occupauerat, quæq; ex illius manibus poſtea erepta, ac recuperata fuerunt, amiſerit, pleraſq; tamen, tùm in ipſa Hungaria, tùm in locis illi contiguis, nobiliſſimas ditiones, & muniiiſſimas arces in ſuam poteſtatem redegit: Nouiſſimè autem hoc anno (quod ſine graui dolore commemorare non poſſumus) perditi etiam, ac profligati homines, cariſſimi nimirum in Chriſto filij Noſtri Rodulphi Romanorum Regis Illuſtris in Imperatorem electi in eadem Hungaria rebelles, ipſis Turcis per exitiale ſcelus (vt accepimus) adiuncti, & per ſummam impietatem, ſuis inteſtinis tumultibus, ac ſeditionibus confirmatis, atq; auctis, humana, diuinaq; cuncta perturbant, & adhibitis ſimul armis, omnibus ipſius Rodulphi dominijs, nefariam direptionem, & vaſtitatem minantur. Quæ quidem mala cùm non tam armis, quàm aſſiduis apud Deum precibus propulſari debeant, quòd ab ipſius ira in homines propter illorum peccata, & iniquitates coorta prouenerint, hac ipſa de cauſa ad communem quoq; totius Chriſtiani populi obſecrationem recurrẽdum eſſe cenſuimus, cuius tanta ad inimicorum impetus propulſandos virtus, & efficacia eſt, vt illorum fortiſſimos exercitus, qui alioquin armis expugnari non poſſent, ipſa facilè diſſiper, atq; proſternat. Quod non obſcurè diuina ſacræ ſcripturæ eloquia nos docent, dum fideles populos, qui aduerſus hoſtes præliaturi ad Deum per aſſiduam orationem, & pœnitentiam confugiunt, illiuſq; nomen inuocant, & miſericordiam implorant, non tàm ferro, quàm lingua, & labijs pugnare, & arma in verbis, ac precibus habere teſtantur. Quod vt quàmprimum Rodulpho, eiuſq; pijs, ac fidelibus ſubditis, & militaribus copijs eueniat, ipſi vehementer cupimus, & à Deo nuncupatis votis optamus: Id autẽ ab ipſo miſericordiarum Patre, & Deo totius conſolationis facilè nos impetraturos confidimus: ſicut enim ſupremam illius maieſtatem homines, vbi eam offenderint, tunc maximẽ propter eius potentiam timere debent; ita ſemper ijs, qui per pœnitentiam reſipuerint, eiuſq; gratiam, & auxilium piè, ac deuotè poſtulauerint, optimè de ſumma illius benignitate ſperandum eſt: ſecundum enim magnitudinem ipſius, ſic & miſericordia illius cum ipſo eſt.

Ex Origene ſuper illud num. 22. Ita delebit hic populus &c.

Eccl. 2.

Cum igitur ceteras Ciuitates, Terras, & loca vbiq; exiſtentia, exemplo Almæ Vrbis noſtræ ad ſalutarem hanc, & vnanimem orationem permouere cupiamus, ab eadem Vrbe initium ſumentes, ſolemnes proceſſiones ad eiuſdem Vrbis Baſilicas Principis nimirum Apoſtolorũ in Vaticano, necnon B. Mariæ Maioris proxima hebdomada, quæ erit prima Menſis Iulij proximè futuri, feria quarta, & Sabbatho indicimus, ad quas Baſilicas nos cum omni demiſſione, & humilitate mentis, & corporis vnà cum Venerabilibus Fratribus noſtris S.R.E. Cardinalibus, necnon Patriarchis, Archiepiſcopis, atq; Epiſcopis, quos in Romana Curia adeſſe contigerit, ac Chriſtianorum Regũ, & Principum Oratoribus apud nos exiſtentibus, alijſq; Prælatis, atq; officialibus Romanæ Curiæ, & Magiſtratibus Populi Romani, vniuerſoq; clero, & populo comitante accedere, dictaſq; proceſſiones, & ſupplicationes habere, & celebrare decreuimus. Vt verò diuina bonitas optata bona ſuo populo ſupplicanti copioſius largiatur, omnes vtriuſq; ſexus Chriſtifideles in Vrbe, & in cunctis orbis terrarum Regnis, Dominijs, regionibus, & locis exiſtentes per viſcera miſericordiæ Dei noſtri hortamur, atq; obſecramus, vt qui in eadem Vrbe dicta hebdomada, vel ſaltem altera ſequente, qui verò extra Vrbem fuerint, proxima, aut altera item ſequente hebdomada, poſtquam præſentes literæ fuerint publicatæ, vel ſi aliquibus in locis ex quauis cauſa publicatæ non fuerint, poſtquàm ad eorum notitiam quocunq; modo peruenerint, ſalutari pœnitentiæ Sacramento ad præteritas culpas diluendas ſe præparent; Deumq; orent, vt nos ſingulari virtutis ſuæ præſidio tueri, & pares

ſuſcep-

ſuſcepto muneri vires nobis ſufficere, Eccleſiæ Catholicæ fidem longè, lateq; propagare; impios hæreticorum errores vndiq; euellere, & Hungariæ regnum à Turcarum armis defendere, eiq; optatam tranquillitatem reſtituere dignetur. Et ij quidem, qui in eadem Vrbe fuerint, prædictas Baſilicas, ſiue earum alteram, quam maluerint; qui verò extra Vrbem, Eccleſiam, vel Eccleſias per locorum ordinarios, ſeu eorum Vicarios, aut Officiales, vel de eorum mandato, & eis deficientibus, per eos, qui ibi curam exercent animarum, nimirum poſtquàm præſentes noſtræ ibidem fuerint publicatæ; Vbi verò publicatæ non fuerint; poſtquam ad eorum notitiam peruenerint, Eccleſias ſimiliter, ſeu Capellas, ſiuè Oratoria, aut alia quæcunq; pia loca, etiam per ſolum Confeſſarium ab ipſis eligendum, ſingulis eorum deputandas, ſeu deputanda, quocunq; die, vel quibuſcunq; diebus eiuſdem, vel ſequentis hebdomadæ ſaltem ſemel viſitent, & quarta, & ſexta feria, & Sabatho eiuſdem, vel ſequentis hebdomadæ ieiunent; præterea pauperibus, & indigentibus perſonis, aut Eccleſijs, vel locis pijs eleemoſynas arbitrio ſuo erogent, atq; intra hoc tempus, tàm primæ, quàm ſecundæ hebdomadæ alicui Presbytero ab Ordinario loci approbato, peccata ſua confiteantur, & Dominica prima, vel ſecunda, vel alio dictæ prioris, vel ſequentis hebdomadæ die Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum deuotè ſuſcipiant: Qui autem in nauigatione, vel itinere fuerint, peracta nauigatione, vel itinere confecto, hæc omnia, vt ſuperius dictum eſt faciant, & exequantur: Regularibus verò perſonis vtriuſq; ſexus in clauſtris perpetuò degentibus, necnon alijs quibuſcunq;, tam ſecularibus, quàm regularibus in carcere, aut captiuitate exiſtentibus, aut aliqua corporis infirmitate, vel alio quocunq; impedimento detentis, qui ſuperius expreſſa, vel eorum aliqua præſtare nequiuerint, Presbyter Confeſſarius, vt præmittitur approbatus, quem elegerint, prædicta omnia, & ſingula, vel eorum aliqua in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tamen tempus prorogare poſſit: qui etiam alijs Chriſtifidelibus in eiſdem Regnis, Dominijs, Regionibus, & locis exiſtentibus, in quibus præſentes noſtræ literæ publicatæ non fuerint, ea duntaxat iniungere valeat, quæ ipſi Chriſtifideles efficere poterunt. Quæ omnia, vt ipſi Chriſtifideles eò libentius præſtare ſtudeant, quò vberius ſpiritualibus muneribus, & gratijs ſe refectos eſſe cognouerint; De Omnipotentis Dei miſericordia, ac Beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius auctoritate confiſi, ex illa ligandi, ac ſoluendi poteſtate, quam Deus nobis licet indignis contulit, theſauros Eccleſiæ copioſè aperientes, vniuerſis, & ſingulis Chriſtifidelibus vtriuſq; ſexus prædictis, qui præmiſſa modo, & forma ſuperius expreſſis fecerint, & vt ſupradictum eſt, Deum orauerint, pleniſſimam omnium peccatorum ſuorum Indulgentiam, veniam, & remiſſionem, ſicut in anno Iubilei viſitantibus certas Eccleſias extra, & intra Vrbem concedi conſueuit, tenore præſentium damus, concedimus, & elargimur: Necnon eiſdem Chriſtifidelibus vtriuſq; ſexus, tàm laicis, quàm Eccleſiaſticis, ſecularibus, vel etiam cuiuſuis Ordinis, & Congregationis, ſeu inſtituti regularibus, concedimus, & indulgemus, vt ſibi eligere poſſint quemcunq; Presbyterum Confeſſarium, tam ſecularem, quàm cuiuſuis Ordinis, vel inſtituti regularem; ex approbatis tamen ab Ordinarijs locorum, qui eos ab omnibus excommunicationis, ſuſpenſionis, & interdicti, alijſq; Eccleſiaſticis ſententijs, & cenſuris à iure, vel ab homine quouis modo, & cauſa latis, ſeu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, exceſſibus, criminibus, & delictis quantumuis grauibus, & enormibus, etiam in caſibus, tàm Locorum Ordinarijs, quàm nobis, & Sedi Apoſtolicæ, etiam in literis die Cœnæ Domini legi conſuetis, atq; alias, etiam per quaſcunque Romanorum Pontificum Prædeceſſorum noſtrorum Conſtitutiones, quorum tenores præſentibus haberi volumus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac ſi ad verbum inſererentur, quomodocunq; reſeruatis, in foro tantum conſcientiæ hac vice ſolum abſoluere; Et inſuper vota quæcunq; Religionis, & caſtitatis exceptis, in alia pia, & ſalutaria opera commutare, iniuncta tamen eis, & eorum cuilibet in ſupradictis omnibus caſibus pœnitentia ſalutari, ac alijs eiuſdem Confeſſarij arbitrio iniungendis poſſit, & valeat. Quapropter tenore præſentium mandamus, & in virtute Sanctæ obedientiæ diſtrictè præcipimus omnibus, & quibuſcunq; Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiſcopis, Epiſcopis, & alijs Eccleſiarum Prælatis, & quibuſuis Ordinarijs locorum, vt cum præſentium Literarum tranſumpta, aut exempla acceperint, illa ſtatim abſq; vlla mora, retardatione, vel impedimento, aut limitatione per ſuas Eccleſias, Ciuitates, Oppida, Terras, loca, Diœceſes, & Prouincias publicent,

blicent, & euulgent, ac publicari, & euulgari faciant; Clerisq;, & populis ſibi ſubiectis ſolemnes proceſſiones, & ſupplicationes indicant, & celebrent. Quòd ſi præmiſſa omnia, & ſingula præſtare neglexerint, vel ex quauis cauſa, & prætextu illa exequi prætermiſerint, præter peccatum tranſgreſſionis, in quod incurrent, ſciant nihilominus præſentes noſtras Literas, cum ad Chriſtifidelium notitiam quouis modo, vt ſupra dictum eſt, peruenerint, vbique eandem vim, ac robur habituras, ac eiſdem Chriſtifidelibus perinde profuturas, ac ſi modo, & forma præmiſſis publicatæ, ac euulgatæ, & ſolemnes proceſſiones propterea indictæ, & celebratæ fuiſſent. Per præſentes autem ſuper aliqua irregularitate publica, vel occulta, nota, defectu, incapacitate, aut inhabilitate quoquo modo contracta diſpenſare, vel aliquam facultatem tribuere diſpenſandi, etiam in foro conſcientiæ, non intendimus. Ac declaramus has ipſas præſentes quoad abſolutionem in foro conſcientiæ, & pœnitentiali tantum, non autem in foro fori, ſeu contentioſo conſequendam; neq; etiam quoad dictum forum conſcientiæ, ijs, qui ab aliquo Iudice excommunicati, ſuſpenſi, vel interdicti, ſeu aliàs in ſententias, & cenſuras incidiſſe declarati, vel publicè denunciati fuerint, niſi intra tempus celebrationis huiuſmodi Iubilei ſatisfecerint, aut cum partibus concordauerint, vllo modo ſuffragari poſſe, aut debere. Non obſtantibus Conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, præſertim quibus abſoluendi facultas in certis tunc expreſſis caſibus ita Romano Pontifici pro tempore exiſtenti reſeruatur, vt nec etiam ſimiles, vel diſſimiles Iubilei, Indulgentiarum, aut facultatum huiuſmodi conceſſiones, niſi de illis expreſſa mentio, aut ſpecialis derogatio fiat, cuiquam ſuffragari queant, necnon regula noſtra de non concedendis Indulgentijs ad inſtar, ac quorumcunq; Ordinum, & Congregationum, ſiue inſtitutorum Regularium iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis, conſuetudinibus, priuilegijs quoq; indultis, & literis Apoſtolicis eiſdem Ordinibus, & Congregationibus atq; inſtitutis quomodolibet conceſſis, approbatis, & innouatis. Quibus omnibus, & ſingulis, etiamſi de illis, eorumq; totis tenoribus ſpecialis, ſpecifica, & indiuidua, non autem per clauſulas generales idem importantes mentio, aut expreſſio habenda, vel quauis alia exquiſita forma ad hoc ſeruanda foret, illorum tenores præſentibus pro plenè, & ſufficienter expreſſis, ac forma in illis tradita penitus pro ſeruata habentes, hac vice ſpecialiter, nominatim, & expreſsè ad effectum præſentium derogamus, cæterisq; contrarijs quibuſcunq;. Volumus autem, vt præſentium tranſumptis, vel exemplis etiam impreſſis, manu Notarij publici ſubſcriptis, & Sigillo perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ munitis, vbiq; locorum, & gentium eadem prorſus fides habeatur, quæ haberetur his ipſis literis, ſi forent exhibitæ, vel oſtenſæ. Dat. Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Milleſimo Sexcenteſimo Quinto. Quarto Kalen. Iulij, Pontificatus Noſtri Anno Primo.

P. Card. Prodat.

M. Veſtrius Barbianus.

Regiſtrata apud Marcellum Secretarium.

S. de Vrſinis.

